

# VRŠOVICKÝ HLASATEL

2/2012



Sborový časopis Náboženské obce Církve  
československé husitské v Praze Vršovcích



## MRÁZ A ČŠH

Letošní zima se vyvíjela vřelíjak a velmi atypicky. Už to vypadalo, že přejdeme plynule z podzimních plískanic a z teplých pošmourných dnů přímo do předjaří, neřku-li jara. Příroda, resp.

někteří její představitelé z živočišného druhu, byli zmateni ještě více než lidé. Ježci a medvědi odmítali zahájit zimní spánek a chovali se jako v pozdním létě, ptáci neodletěli do jižních krajů jako tradičně a od nepaměti a zůstali v našem kraji, aniž by věděli něco o zazimování. I lidé byli naladěni jaksi přímořsky. Takovouto zimu prožívají naši spoluevropané například v Nizozemí a v symbolicky hlavním městě Evropy, tedy v Bruselu, zima je mírná a laskavá, květiny průběžně nasazují na květ, rostliny jsou pořád zelené a jenom sychravý a občas útočný vítr dává znát, že není čas jemných svrchníků a letních střevíků.

A náhle se stalo i v našem kraji cosi nečekaného, uhodil mráz. A to ne ledajaký. Medvědi i ježci se bleskově zakutali, co se stalo s nepřipraveným ptactvem, to si raději nepředstavujeme. Ale co my, lidé? V ulicích se objevují postavy navlečené do kožesin umělých i pravých, lidé i té nejmladší generace nepohrdnou ani omšelou ušankou po dědečkovi či dalšími oděvy, které by se zdály v jiné situaci značně archaickými. Na ulici je v těchto dnech možno vidět vše: honosné kožichy po předcích s naftalinovým oděrem, kožesinové čepice všeho druhu móda nemóda, kozačky napříč všemi obdobími tohoto i minulého století... Lidé se choulí na zastávkách i v metru, jejich krok je vzhledem k přibývajícím stupňům směrem dolů čím dál tím hbitější, každý se zahřívá zevně, tu a tam, i zevnitř...

Ptáte se, bratři a sestry, proč takový název úvodního článku? Ano, i my se potýkáme jako duchovní lidé, členové našeho společenství,

s mrazem. I naše reakce jsou specifické. Přicházíme do vymrzlých chrámů a modliteben, již jenom cesta k našemu nedělnímu rozjímání ve společenství církve představuje v jistém směru oběť. Nebudeme si nalhávat, především pražské společenství naší církve je v procentuálním objemu v seniorské věkové kategorii. A tak se vypravujeme na tu naši bohoslužbu obaleni vším, již shora popsáným a těšíme se na setkání s našimi duchovními přáteli, je nám dobře, když vůbec dorazíme a je nám smutno, když ti druzí nedorazí z prozaických důvodů – že zkrátka nezvládnou v tomto tvrdém zimním čase cestu v mrazu, kdy jenom nádech a výdech v jedovatě ostrém vnějším prostředí způsobuje mnohým výrazné fyzické potíže. Ne každý je může ustát. Hrdinství seniorů je v této souvislosti zbytečné. Proto se snažíme vám všem zprostředkovat informace o aktivitách naší církve, o všem zajímavém co se k nám vztahuje a co si přejeme prožívat s vámi, když jsme pospolu. Tento ukrutný čas je proti našim setkáním, zbývá nám jenom laskavá perspektiva, že mrazivé období není nekonečné. Na druhé straně nám umožňuje se zamyslet nad námi samotnými, co nás oslovuje v našem společenství, co nás obohacuje, k čemu se můžeme vyjádřit, až se zase společně sejdeme nad Písmem či při společné bohoslužbě, a co do našich společenství přinášíme jeden každý sám za sebe. Můžeme rozjímat individuálně s perspektivou vzájemného setkávání, které je solí života. Krutý mráz je sice naší přechodnou překážkou v duchovním setkávání s bratry a sestrami, ale o to více se můžeme na tato setkání připravit, těšit se, že je to doba přechodná, která pro nás může znamenat i určitou přípravu pro společné vnímání duchovních hodnot, které vyznáváme. Přeji vám všem, ať tuto dobu nepromarníte a v době klimaticky příznivější budete prožívat mezi bratry a sestrami našeho společenství zpřítomnění našeho Pána.

*Jiřina Hůlková*

## UVEDENÍ DO OBŘADU ZNAMENÍ POPELA

Sestry a bratři, každý rok o Velikonocích oslavujeme, že Kristus přešel ze smrti do života a tím nás vykoupil z otroctví hříchu a z moci zla. Postní doba je časem obnovy našeho života účastí na velikonočním tajemství Ježíšovy oběti a vzkříšení, na němž se podílíme skrze svátostný život církve. Postní doba slouží i k přípravě a vyučování před přijetím svátosti křtu. Tento Bohem darovaný čas začínáme uznáním, že všichni musíme činit pokání a spoléhat na milosrdenství a odpuštění, vyhlášené v evangeliu Pána Ježíše Krista. Proto vás vybízím k sebezpytování, kajcnosti, modlitbě, zpovědi, zdrženlivosti, dobročinnosti, sebezapření, pozornému naslouchání Božímu slovu a zbožnému přijímání svátosti večeře Páně. Kéž nás Duch svatý provede čtyřiceti dny postu až k velikonočním svátkům!

## NEDĚLE V ÚNORU

**Uvedení Páně do chrámu** 2. února  
lidově: Hromnice  
*O čem jsme slychali, to jsme uviděli ve městě Hospodina zástupů, ve městě našeho Boha. (Žalm 48,9)*

První čtení: Malachiáš 3,1–4  
Druhé čtení: Židům 2,14–18  
Evangelium: Lukáš 2,22–40

**V. neděle po Zjevení** 5. února  
*Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hláholem skálu své spásy. (Žalm 95,1)*  
První čtení: Izajáš 40,21–31  
Druhé čtení: 1. Korintským 9,16–23  
Evangelium: Marek 1,29–39

**VI. neděle po Zjevení** 12. února  
*Hospodine, utíkám se k tobě, pomoz mi vyváznout pro tvou spravedlnost! (Žalm 31,1)*  
První čtení: 2. Královská 5,1–14  
Druhé čtení: 1. Korintským 9,24–27  
Evangelium: Marek 1,40–45

**Poslední neděle po Zjevení – Proměnění Páně** 19. února  
*Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po tvých stezkách. Veď mě cestou své pravdy a vyučuj mě, vždyť jsi Bůh, má spása. (Žalm 25,4–5)*

První čtení: 2. Královská 2,1–12  
Druhé čtení: 2. Korintským 4,2–6  
Evangelium: Marek 9,2–9

## Popeleční středa – začátek doby postní

22. února  
Obřad znamení popela je variantou s ohledem na liturgický život obce. Následuje po kázání.

*Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíká moje duše. (Žalm 57,2)*  
První čtení: Izajáš 58,1–12  
Druhé čtení: 2. Korintským 5,20b–6,2  
Evangelium: Jan 8,1–11

**I. neděle postní (invocavit)** 26. února  
*Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti. (Žalm 91,15–16)*  
První čtení: Genesis 9,8–17  
Druhé čtení: 1. Petrův 3,18–22  
Evangelium: Marek 1,9–15

Dt 18, 15-20

1K 8, 1b-13

Mk 1, 21-28

## ČLOVĚK POSEDLÝ ZLÝMI DUCHY...

V našem dnešním textu se Ježíš, poté, co povolal některé ze svých učedníků, setkává s člověkem, který je posedlý zlým duchem. A ten, jakmile se s Ježíšem setká, vykřikne „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víím kdo jsi. Jsi Svatý Boží.“

Když Ježíš povolává své učedníky, ti sice opouštějí své sítě a jdou za ním, ale zůstává otázkou, nakolik si plně uvědomují, kým Ježíš je. Možná jen Petrovi bylo dáno plně pochopit Ježíšovo výjimečné postavení, fakt, že nebyl jen dalším z mnoha proroků a učitelů, kteří zvěstovali příchod budoucího Mesiáše. Na několika místech Ježíše ujišťuje, že oni, tedy učedníci, uvěřili a poznali, že on je ten Svatý Boží. Au Cesareje Filipovy dokonce vyznává: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“ Ale nakonec i on zřejmě očekával, že jako Mesiáše, bude Ježíšova mise daleko akčnější, bude v ní boj o osvobození od římské nadvlády, snaha o nastolení lepší budoucnosti. A tak i u něj, stejně jako u ostatních jeho učedníků z kruhu Dvanácti, při Ježíšově zatčení a ukřižování určitě došlo k určitému zklamání a rozčarování z Ježíšova působení. A v posledku možná i zpochybnění jeho moci a autority.

A tak nakonec těmi jedinými, kdo zřejmě plně nahlédli Ježíšovu moc i to, kým Ježíš je, byli lidé posedlí zlými duchy. Nejedná se totiž jen o toto naše dnešní setkání. Budeme-li tento příběh číst dále, pak z Kafarnaum k Ježíšovi přicházeli

mnozí další, nemocní rozličnými neduhy a Ježíš vyhnal mnoho zlých duchů. A jak se v textu uvádí: „Ježíš nedovoloval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je.“ Nebo v evangeliu Lukášově: „protože věděli, že je Mesiáš.“

Nečistí, zlí duchové jasně rozpoznávají dobro i jeho moc. Když se setkají s Ježíšem, hned je jim jasné, že je může zahubit, že před Ježíšem nemají šanci obstát. Mají strach z jeho autority a moc dobře vědí, kdo je Ježíš.

Je sice pravda, že nakonec důvodem, proč byl Ježíš ukřižován, byl také strach. I velekněží a zákoníci mají z Ježíše strach. V jejich případě ale nešlo o samotného Ježíše, o strach z jeho moci a autority, protože kdyby tento strach pocítili, nepřímo by tak Ježíšovu moc a autoritu přiznali, potvrdili jeho slova a snad se i báli dát jej ukřižovat. V jejich případě šlo o strach z toho, jak působí na lidi, rozvrací židovský národ, nabádá k nepokojům a rouhá se před Bohem. Báli se o to, že by je Ježíš mohl ohrozit v jejich postavení.

Přesto byl tento text ohledně jeho aktualizace pro dnešek pro mě velmi obtížným. Jsou církve a společenství, ve kterých by kazatelé po přečtení dnešního textu podali zapálený výklad o Ježíšově zázračné moci, která uzdravuje a se kterou se můžeme setkat právě v jejich společenství či sboru. O tom, jak Ježíš, pokud se mu otevřeme, vyžene zlé duchy i z nás, nejlépe teď a tady. A jednou

provždy jich budeme zbaveni.

Ale není v církvích a církevních společenstvích celá řada duševně narušených lidí, kteří ještě mají šanci obstát v církvi, ale pro okolní svět jsou to prapodivná individua, od kterých si je radno držet odstup? Nesetkáváme se v církvi s lidmi, o jejichž duševním zdraví a vyrovnanosti máme silné pochybnosti. A přesto bych si nedovolila pochybovat o hloubce jejich víry a jejich upřímné snaze jít za Kristem.

A nebyla nakonec i celá církev v průběhu své historie v mnoha svých okamžicích v moci zlých duchů, když se nedokázala postavit zlu, které řádilo kolem ní? Připomeňme si jen příklady z nedávné minulosti, kdy církev nejen že se nepostavila na konkrétním místě zlu nacismu a komunismu, ale mnohde i s plnou odpovědností těmto zlům napomáhala a aktivně se na nich podílela. Hojně jsou známé případy kněží, kteří zneužívali své svěřence, ať už sexuálně nebo duševně, postupným omezováním jejich svobod. A jdeme-li do historie ještě dál, kolik konfliktů církev sama vyvolala, kdy do svých sporů zataáhla celé národy a jejich obyvatele?

Není možné jednoduše říci, že křesťané, kteří se na těchto činech podíleli, svou víru nebrali vážně. Nahlédneme-li totiž do svého srdce a jeho vnitřních zápasů, uvidíme, že i naše srdce mnohdy balancuje na hraně mezi zlem a dobrem. A ne vždy se rozhodujeme pro dobro. I já, přestože věřím v Krista, jsem často ve svém životě v zajetí zlých duchů. A nemusí jít nutně jen o naše činy, zpytujeme-li svá slova

a své myšlenky, možná nám vytanou na mysli momenty docela aktuální. Stejně jako nečistí duchové v našem dnešním příběhu i já ve svém srdci rozpoznávám zlo a dobro, ale z lenosti, strachu, nedostatku víry se nedokážu zlu aktivně postavit.

A tak to poselství, které si já osobně z dnešního textu odnáším, protože kazatel přeci káže i pro sebe - především pro sebe, je o tom, jak je důležité neustále, každý den, odevzdávat se do Boží milosti a upřímně hledat a následně být i ochoten jít po Božích cestách. Nevidět svůj duchovní zápas jako jednou provždy vyhraný tým, že jsem byl pokřtěn a uvěřil v Pána Ježíše. Být křesťanem znamená znovu a znovu zápasit ve svém srdci sám se sebou, s dobrem a se zlem, v naději, že Bůh mi v mém zápase pomůže a dá mi sílu obstát.

Amen

*Kázání Adely Frýdlové 29. 1. 2012  
v Husově sboru ve Vršovcích*



# PROGRAM NA ÚNOR

5.2.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
12.2.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
17.2.	pátek	18.30. hod.	schůze Rady starších	v sákrístii
19.2.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
19.2.	neděle	17 hod.	Jak pejsek s kočičkou myli podlahu - pohádka pro děti na motivy Josefa Čapka	v Centru MANA
22.2.	středa	Popeleční středa - začátek doby postní		
24.2.	pátek	19 hod.	<b>Norské proměny - kompono- vaným večerem o Norsku od Vikingů po současnost provází Dr. Ladislav Řezníček</b>	v Centru MANA
26.2.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže A. Frýdlová

V zimních měsících se bohoslužby konají v horní místnosti. Po každé bohoslužbě následuje posezení u kávy a čaje s občerstvením v sákrístii kostela. Jste srdečně zváni.

V měsících leden a únor probíhá přestavba jeviště a zázemí herců v Divadle MANA. Veškeré pořady jsou uváděny na studiové scéně v Centru MANA.

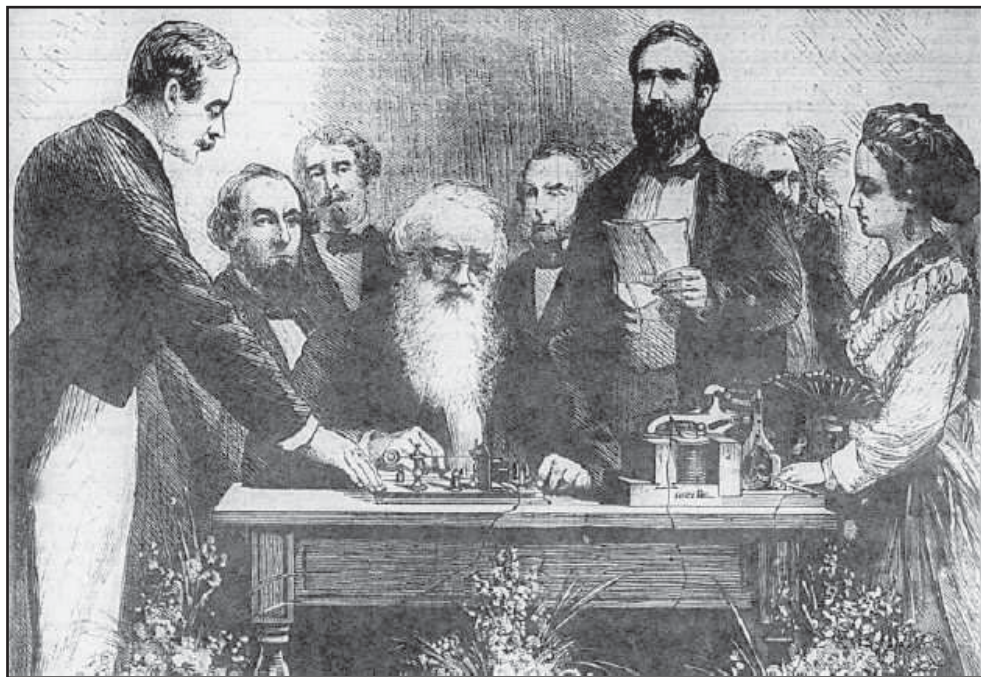
## KONTAKT

Moskevská 34/967  
101 00 Praha 10-Vršovice  
e-mail: [info@husuvsbor.cz](mailto:info@husuvsbor.cz)  
[www.husuvsbor.cz](http://www.husuvsbor.cz)  
e-mail faráře: [david.frydl@tiscali.cz](mailto:david.frydl@tiscali.cz)  
tel.: 271724317 (Farní kancelář)  
271726461 byt faráře  
731100059 mobil faráře

**Centrum MANA**  
nizkoprahové centrum aktivit  
produkce: Jiřina Hůlková, tel. 774941946  
[www.centrummana.cz](http://www.centrummana.cz)  
e-mail: [info@centrummana.cz](mailto:info@centrummana.cz)  
[divadlo@centrummana.cz](mailto:divadlo@centrummana.cz)  
Prodej vstupenek před začátkem představe-  
ní na pokladně divadla.

POKORNÝ VYNÁLEZCE  
Samuel F. Morse, 1791-1872

**P**rvních čtyřicet let života nijak nenasvědčovalo, že by se Američan Morse mohl stát technickým vynálezcem. Od mládí se s plným zaujetím věnoval malířství. Po studiích v New Jersey se vydal za oceán, aby poznal zblízka evropské umění. Vystavoval v londýnské Královské akademii, kde získal dokonce zlatou medaili. I po návratu do USA byl oceňován jako výtvarník všude, kde působil, ať to bylo v Bostonu, New Hampshiru nebo New Yorku. V roce 1826 založil v New Yorku Spolek umělců a stal se jeho předsedou. O šest let později byl pak povolán za profesora dějin umění na univerzitu.



Těsně předtím však došlo ke zvláštní události. Morse se vrátil z delšího studijního pobytu v Evropě a na parníku se setkal s člověkem, který mu pověděl mnoho zajímavého o elektromagnetismu. Když Morse později vzpomínal na tyto rozmluvy, napadlo ho, jak by se elektromagnetismu dalo prakticky využít při dálkovém dorozumívání. Na dálku se lidé dorozumívali ovšem už od starověku - nejprve ohněm, trubením, bubnováním, zvoněním, vlajkami, později raketami nebo optickým telegrafem Chappeových. Vynález, na kterém začal pracovat Morse, však měl svým účinkem nesčetněkrát překonat dřívější způsoby dálkového kontaktu.

V roce 1837 předložil Morse k patentování telegraf, nebylo mu však umožněno, aby jej

mohl vyzkoušet. V Kongresu se našli odpůrci, kteří litovali peněz na nákladný pokus. Ani v Evropě nenašel Morse porozumění. Teprve v roce 1843 Kongres uvolnil 30000 dolarů na zřízení telegrafického spojení mezi Washingtonem a Baltimorem.

Zkouška, ke které došlo příští rok, dopadla naprosto přesvědčivě. Telegraf se potom velice rychle rozšířil do dalších zemí. Nejenže dopravoval neslýchaným tempem zprávy po souši i pod oceánem, ale proslulé S-O-S z mezinárodní Morseovy abecedy začalo zachraňovat lidi, kteří se ocitli v nebezpečí života. Požehnaný vynález vynesl svému tvůrci světový věhlas. Morse získal množství ocenění, včetně řádu od tureckého sultána a českého doktorátu Yalské univerzity.

Nepřecenil však svůj důvtip, ale zachoval si vpravdě křesťanskou pokoru. Semeno Božího slova, které do jeho nitra zaséval už v dětství otec, kazatel v Charlestownu (stát Massachusetts), zapustilo zřejmě dostatečně hluboké kořeny. Už první, zkušební depeši formuloval Morse slovy: „Hospodin to učinil.“ Když mu pak jednou později přehnaně lichotili, připomněl, že na myšlenku telegrafu téměř současně připadli další lidé. Jmenoval Angličana Wheatstonea a Němce Steinheila, o dálkopisu v Rusku působícího Němce Jacobiho zřejmě nevěděl.

V roce 1869 byl tvůrci telegrafu odhalen v New Yorku pomník, na který přispěli jedním dolarem všichni zaměstnanci americké telegrafní sítě. Morse při té příležitosti mimo jiné řekl: „Povážím-li, že nejvyšší Správce lidských cest a myšlení často uskutečňuje své záměry tak, že si k tomu vyvoluje a užívá právě ty nejchatrnější nástroje - tak jako by nám chtěl tím patrněji ukázat, že on sám je pramen všech dobrých darů - nemohu jinak, než se mu v nejhlubší pokoře klanět...“

Že měl prvořadý zájem na duchovní stránce života, osvědčil Morse mimo jiné tím, že byl pravidelným účastníkem bohoslužeb a presbyterem ve svém místním sboru v New Yorku a že téměř v osmdesáti letech odejel s delegací k ruskému carovi, aby mu předal petici, požadující poskytnutí náboženské tolerance pobaltským krajům.

*Daniel Henych*

---

### JAKO KDYŽ ZHASNE SVÍČKA, TAK ZEMŘEL PREZIDENT HAVEL - II. ČÁST

*Přinášíme pokračování rozhovoru s řádovou sestrou Veritas Holíkovou o posledních dnech a hodinách prezidenta Václava Havla.*

#### **Co jste v ten okamžik blížící se smrti dělala?**

Často jsme klečeli u jeho postele, aby se nemusel dívat k nám nahoru, abychom byli ve výši jeho očí. Přiklekla jsem k němu. Ale překvapilo mě, že najednou zemřel, když jsme měli vše nachystané, že budeme vstávat...



***Co jste udělala pak?***

Když jsem se přesvědčila, že je mrtvý, šla jsem za paní, ale ona už byla na cestě do pokoje a říkala, že ví, co jí jdu říci. Zůstali tam o samotě a já jsem šla volat doktoru Bouzkovi.

Pak jsme se u gauče, kde zemřel, střídali s jeho paní až do druhého dne ráno.

***Myslíte, že byl smířen s Bohem?***

Myslím, že určitě. Vědomě se připravoval na smrt. Věděl, že se blíží k posledním dnům svého života. Když o tom mluvil, tak říkal, že člověk má za sebou nechat pořádek a vzpomínky. Pořádal své věci, měl rozepsanou hru, kdykoliv mohl, tak šel - říkal tomu úřadovat. Byl rád, když se mu dobře dýchalo a mohl psát. Někdy se zmiňoval také o tom, že člověk se neblíží jenom smrti, ale také novému životu, o kterém toho víme mlhavě málo.

***Viděla jste umírat spoustu lidí, jakou smrtí zemřel Václav Havel?***

Takovou, jakou si přál. To, co si přál, mu bylo dáno. Utkvěl mi jeho pozdrav, a zpětně je to vidět i v řadě dokumentů o něm, kdy se loučil slovy: Tak Pánbůh s námi. Kdykoliv jsme odjížděli z Prahy nebo z Hrádečku, tak se tímto způsobem s námi loučil. Večer říkal: Tak Pánbůh s námi, uvidíme, co bude ráno. Nebyla to fráze, bylo to myšleno vážně, a tak to myslím chápal. Že se nějak přibližuje k Bohu, že se připravuje na smrt. Nemluvil o Bohu výslovně, ale skrze tento pozdrav.

***Máte strach o jeho duši?***

Ne. Platí, co říkal už svatý Augustýn, že je mnoho lidí, které má Bůh a nemá je církev, a je také mnoho lidí, které má církev, ale nemá je Bůh. I bez svátostí se člověk pravdivý a pokorný dostane mnohem dál, než řada katolíků se svátostmi, o tom jsem přesvědčena. A pan prezident je jeden z příkladů - člověk, který žil z vnitřního přesvědčení a své víry v Boha. Je mnohem jistěji u Boha než mnoho katolíků.

***Modlíte se za něj?***

Určitě. Ale jsem přesvědčena, že se na nás dívá, že žije v Bohu více než my. Že my se tu uboze plácáme, ale on už to vidí jinak a z jiné perspektivy. Jak říkal pater Halík: přešel za oponu věčnosti. Ukazuje cestu do naděje a do života, který má jinou kvalitu. A on už to dnes vidí.

***Hodně lidí je dnes smutných, truchlí za prezidenta Havla, co byste jim vzkázala?***

Měli by důsledně číst, co napsal. Mnoho lidí jeho spisy a projevy nečetlo. Když uvidí tu hloubku, tak není nic víc. Nepřináší větší úlevu, než žít, jak to říká a jak on se pokoušel.

***Jak se jeho věrohodnost projevovala v praktickém životě?***

Projevovalo se to jeho zdvořilostí, která nebyla hraná. Dělal denně sebereflexi. Říkal: Tím, že

držím moc tak dlouho, jsem si podezřelý. Ale i když už ji v rukou neměl, nedával najevo svoji zahořkllost, že není mocný. Dával najevo, že s námi bude jednat jako rovný s rovným. Nebylo mu zatěžko pořád prosit a děkovat. Jestliže říkával, že pravda a láska musí zvítězit, tak sám bojoval jen pravdou a láskou, nikdy nesáhnul k aroganci. Nikdy se nesnížil, aby se nechal vyprovokovat, když se mu děla křivda. Říkal také, že každý má dělat účty sám nad sebou. A to je také o pravdě a lži, bojovat s vlastní vnitřní lží. Byl zároveň velmi praktický, věděl třeba, kolik se doplácí za léky. A zároveň byl schopen říct, že něčemu nerozumí. Uvažoval v detailech.

## *Trápilo pana prezidenta v posledních týdnech něco?*

Kampaň s tou spisovatelkou. A pak také, že je nepochopen. Víte, všichni si ho rádi poslechli, byli rádi, že to jako jediný řekl na rovinu, zatleskali mu, ale dál se to nebralo vážně.

## *A naopak, co ho v jeho posledních týdnech těšilo?*

Jestli ho něco těšilo, tak to byl zájem lidí, kteří ho přišli pozdravit, podepsat knihu. Velmi ho těšil zájem mladých lidí, od kterých čekal budoucnost. Sledoval nové filmy. Občas vyrazili s Andrejem Krobem (režisér a soused, pozn. red.), či panem Holomíčkem (Bohdan Holomíček - fotograf, který žije nedaleko Hrádečku, pozn. red.) do kina do Trutnova. Mluvili o nových filmech, jako byl například Strom života. V televizi jsme pravidelně sledovali na ČT24 Kroniku revoluce. Velmi pozorně to sledoval, vídal tam sám sebe v plné síle. Ptala jsem se ho, jak se cítí, když se takto vidí. Nikdy se nelitoval a neřekl, že to je škoda, že to je pryč. Často říkal: ‚Vidíte, jak jsem tam vypadal, jak mě to bavilo?... Už si ani nepamatuju, jak ta jednání probíhala‘. Mnohdy to ale bylo bolestné vidět ten rozdíl mezi současným stavem. A on si to velmi dobře uvědomoval.

## *Když se díval na zpravodajský kanál, komentoval třeba kroky Václava Klause?*

Naposledy komentoval to jeho vyjádření ke Gay průvodu, ale to se nedá tlumočit. Netajil se tím, že nesdílí jeho názory, ale nevystupoval nějak nenávistně. Spíš komentoval vtípně jeho ješitnost. Vzpomínám si, když pan prezident Klaus odmítl projít bezpečnostním rámem (při návštěvě Austrálie, pozn. red.), tak to pan prezident kvitoval slovy, že je jedno proč a jak, ale vždy na sebe musí upozornit, aby se o něm mluvilo.

## *Jak vypadal všední den pana prezidenta?*

Vstával mezi 9-10, sešel dolů, při snídani jsme dohodli program celého dne. Vyjadřoval se úplně stejným způsobem, se stejnou dikcí, jak jsem ho znala z jeho projevu. Byl velmi vstřícný, lidský, nebylo mu zatěžko pořád dokola prosit a děkovat. Dohodli jsme program dne, jaké parametry bude mít vycházka, zda vezmeme auto, pojízdnou židli, zavolal se pan pistolník (Havlův výraz pro jeho osobní strážce - pozn. red.), který sloužil. Jaký bude

nákup, v kolik bude oběd, co bude chtít. Pak šel do koupelny, velmi na sebe dbal. Oblékal se tak, aby to k sobě ladilo, používal stejnou voňavku, kterou mu dala jeho paní a kterou měla velmi ráda. Dopoledne většinou - neříkal to přímo - byl rád sám a chodil meditovat. Buď chodil ven, nebo seděl v křesle v pokoji. Ale byl rád, když jsem byla vedle, nerušilo ho to. Byl rád, že se něco děje, že je kolem život a není sám. Měl rád ticho, nepotřeboval mluvit. Nebyl zvyklý jíst často a brzo, oběd býval až kolem 15-16 h. Někdy byl od pana Rajtera, který dovezli pistolníci na několik dní dopředu, nebo jsme vařili. Odpoledne jsme chodívali na vycházku. Potom večere a pravidelně v 19 hodin byl připraven vždy na zprávy, občas si šel před tím lehnout. V 19 hodin přicházel pan Krob a dívali se spolu a pak diskutovali, nebo se dívali na filmy.

### ***Vy jste pro Václava Havla pracovala půl roku...***

Spíš bych to nazvala službou. Pan prezident chtěl v létě odjet na Hrádeček, ale jeho stav vyžadoval soustavnější péči, tak požádal arcibiskupa Dominika Duku, zda by to nemohl domluvit s námi. Znal nemocnici Pod Petřínem, kde sestry boromejky slouží, z dob, kdy tam jako vězeň několikrát ležel.

### ***Kolik sester se u něj střídalo?***

Celkem čtyři, 24 hodin denně. Já jsem se krátce předtím vrátila po osmi letech ze studií v Itálii, takže jsem tady neměla žádný úvazek a mohla jsem hned nastoupit. Během prázdnin jsem s ním strávila asi 5 týdnů, pak víkendy. Když za ním chodily návštěvy, tak vždycky říkal, jsem nemocný, podívejte, musí být se mnou pořád sestra, nic si nepamatuju... Neměl strach si sám ze sebe dělat legraci.

### ***Jak to bylo zařízeno prakticky, když jste byli na Hrádečku?***

Bydleli jsme v pokoji paní Dagmar, když přijela, tak spala v jeho pracovně.

### ***Kdo býval nejčastěji kolem pana prezidenta v posledních týdnech?***

Jedna ze sester, pistolník, řidič, někdy paní Dagmar. Někdy přijela na celý týden, na víkendy, poměrně často. Podle toho, jak hrála. Byl velmi rád, když přijela. Velmi se na to vždy připravoval, musel být dobře oblečený, květiny, které má ráda, muselo být vyvětráno, trvalo to celé dopoledne.

### ***Jak budete zpětně definovat poslední měsíce, které jste prožila v blízkosti pana prezidenta?***

Období, kdy jsem měla nezaslouženou čest mu sloužit. Nic jiného.

*převzato ze serveru aktualne.cz*

Rada starších je správný a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovických pracuje v současnosti v tomto složení:

Kamila Kopčilová (1957) - předsedkyně  
Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj  
Jakub Pešek (1982)

Helena Zezulková (1954)  
David Frýdl (1974) – farář  
Šárka Hájková (1950)

## ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 20. 1. 2012

Bratr Svoboda předal RS matriční zprávu, jednatelskou zprávu a zprávu sborové služby. Počet členů zapsaných v matrice k 1.1.2012 činí 769. V loňském roce byl přírůstek 2 členové a úbytek 23 členů, z toho 23 bylo úmrtí, 5 členů odstěhováním a 1 člen přestoupil. V rámci sborové služby bylo doručeno 220 gratulací, z toho osobně 176.

Bratr Svoboda také upozornil na problém s urnami ze schránek v kolumbáriu, které už nikdo neplatí. RS rozhodla, že je třeba pokusit se věc vyřešit zajištěním společného hrobu. Sestra Kopčilová zajistí kontakt se správou hřbitova na Zbraslavi. RS odsouhlasila novou výši poplatku za užívání urnových míst v kolumbáriu Husova sboru 125Kč za místo na rok.

Bratr farář sdělil, že k 31.8.2012 končí smlouva o pronájmu s bankovní pobočkou v budově Husova sboru. Podle ústního vyjádření zástupců banky byla nabídnuta varianta nové výše nájmu dorovnaná o procento inflace za 2 roky dozadu. Členové RS diskutovali o možných návrzích pro jednání s bankou. Bratr Nováček žádá, aby do nové smlouvy byla dána inflační doložka. Sestra Zezulková upozorňuje, že by mělo být ve smlouvě stanoveno odstupné pro případ předčasného ukončení pronájmu. Jednání s bankou budou nadále vedena a na příští schůzi bude RS seznámena s jejich výsledky.

Bratr Frýdl informoval o průběhu prací v divadle. Probíhá adaptace šaten a sociálního zařízení pro herce a podlahy jeviště. Objemové rozpočty jednotlivých stavebních profesí jsou průběžně upřesňovány. Je očekáván nárůst zejména u ceny za metr čtverečný podlahy na jevišti, kterou je potřeba vyrobit z olše. Cena se pohybuje do 3.000Kč/m<sup>2</sup>. RS schválila nárůst finančních prostředků na stávající rekonstrukci o 250.000Kč oproti výši, schválené v závěru roku 2011.

Dále Rada starších projednávala první verzi návrhu rozpočtu na tento rok. Bratr David upozornil na termíny splátek půjček členům sboru. Bratr Nováček přijal návrh na splacení 30 tisíc do konce ledna a 200 tisíc Kč ve 2. polovině roku. Bratr farář sdělil, že je nám potvrzen příspěvek z fondu Bratrské svépomoci v tomto roce ve výši 100 tisíc Kč.

*Ze závěrů rady starších vybrala Kamila Kopčilová.*

*Úplné znění všech projednaných bodů je k dispozici v kanceláři farního úřadu.*

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovických. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Redakční rada: David Frýdl, Miroslav Svoboda. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Moskevská 34, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 7 Kč.